Dosarul nr. 5r-5172/2025
4-25118828-12-5r-19082025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

26 noiembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu, Mariana Mihailov
În lipsa:
Petiționatului Nadejda Bucur
Agentului constatator Eduard Primac

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă cet. **Nadejda Bucur**, a. n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****, str. *****, împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025 emisă de agentul constatator Eduard Primac în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 24.07.2025, agentul constatator Eduard Primac a întocmit în privința **Nadejdei Bucur** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 350983, prin care aceasta a fost sancționat în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25000 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, perioada anului 2024, iunie-octombrie, a acceptat și a primit sume de bani care nu i se cuvin cu scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

La 14.08.2025, **Nadejda Bucur**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025, prin care aceasta a fost sancționat în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționara a indicat că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

De asemenea subliniază faptul că, dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

Totodată, în situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională, or, achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc.) și a nu admite situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

În aceiași ordine de idei, iterează că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile și obligațiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a

întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat-o cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere; în tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe sine cât și întreaga familie.

De asemenea, invocă petiționara că a fost sancționată pentru o faptă care nu a comis-o, fapt ce reprezintă temei pentru încetarea procesului contravențional.

Mai menționează aceasta că, agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit Deciziei de sancționare aceasta ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii fiind false și abuzive.

Iterează aceasta că, nu este există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică, or, o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

Totodată, la decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47 Cod contravențional.

Agentul constatator a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului.

Mai menționează că, în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (*Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50*) cu referire la cauza (*Ozturk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52*) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. în aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit

de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Respectiv, constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse supra, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei.

Respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice, iar obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor.

Această obligaţie generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei.

Urmare a celor menţionate mai sus, solicită admiterea integrală a contestaţiei.

În şedinţa de judecată *agentul constatator* cât şi *petiţionara* nu s-au prezentat, fiind citaţi în mod legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată ce se confirmă prin extrasul din poşta electronică cît şi prin avizul de recepţie şi plicul cu citaţia restituire instanţei de judecată şi anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravenţional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părţilor, instanţa de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informaţii despre data locul şi ora şedinţei de judecată pe cauza dată au fost făcute publice şi pe site-ul oficial al instanţei de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ţinând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanţa de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravenţional, examinarea cauzei în lipsa acestora. Cu referire la cererea de amânare înaintată de petiţionară, instanţa de judecată o consideră neîntemeiată, or petiţionara a avut termen suficient pentru angajarea unui avocat în apărarea intereselor sale.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reţine următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravenţional.

Iniţial, instanţa verifică respectarea obligaţiilor procesuale de către petiţionar, astfel, în prezenta speţă procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în absenţa persoanei la data de 24.07.2025, respectiv contestaţia a fost depusă la data de 14.08.2025 adică cu respectarea termenului de contestare, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute

la art.47-47^{2}, art.48^{1} alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 68^{1}–71, 73, 76^{1}, art.77^{2}, art.77^{3} alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85–87, 89–91, art.91^{1} alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^{1}, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^{1}, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^{1}, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^{3}, 289^{1}, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^{4}, 331, 332, 332^{1}, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^{2}, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2^{1}), (5), (6) şi (10), art.365, 365^{3} şi 365 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În acest mod, instanţa statuează că potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, *celelalte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod *pot să ducă la nulitatea procesului verbal* cu privire la contravenţie doar în cazul în care *acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

În acest aspect, se reţine că petiţionarul a invocat încălcarea dreptului său la apărare prin lipsa informării sale despre cauza contravenţională pornită şi adoptarea deciziei de sancţionare, iar agentul constatator nu s-a prezentat în şedinţă de judecată pentru a-şi motiva poziţia sa, în pofida asigurării tuturor garanţiilor în acest sens şi nici în materialele cauzei nu se atestă acţiuni diligente în scopul informării făptuitorului despre examinarea propriei cauze, decât acte formale, care nu pot demonstra diligenţa agentului constatator, totodată, instanța de judecată atestă faptul

că citația anexată la materialele cauzei a fost expediată în adresa petiționarului însă nefiind însoțită de dovada recepționării sale. Mai mult, instanța reține că, potrivit notei telefonice anexate la materialele cauzei (f.d19), fiind telefonată petiționara de către agentul constatator pentru a se prezenta la sectorul de poliție nr. 1 mun. Chișinău a comunicat că, din motive personale nu se poate prezenta, fapt care poate fi interpretat ca și o cerere de amânare, or nota nu indică asupra unui refuz categoric de prezentare în fața agentului constatator.

În această ordine de idei, instanța de judecată va face referire la prevederile art. 382 Cod contravențional care stipulează că, (1) Citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. (2) Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmânează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. (3) **Citarea se face în aşa fel ca persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data cînd ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective**. (4) Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicând motivul, precum şi să convină data şi ora când se va putea prezenta. (5) În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei. (6) Acţiunea procedurală de citare a persoanei în timpul procesului contravenţional se efectuează în conformitate cu art.237-242 din Codul de procedură penală. (7) Actele de procedură se comunică persoanei potrivit regulilor de citare.

În acest context, instanţa atestă că decizia de sancţionare a fost adoptată vădit în lipsa petiţionarului, care nu a fost citat la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Respectiv, instanţa conchide că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, în absenţa făptuitorului, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator şi lipsa unei dovezi privind expedierea notificărilor, echivalează cu lipsa citării persoanei.

Pe cale de consecință, instanța atestă lipsa unei citații certe privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 350983 din 24.07.2025, fără a dovedi citarea făptuitoroarei anume în această zi, în acest sens eșuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale.

Mai mult, instanţa consideră vădită lipsa de diligenţă la citarea persoanei, aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie parţial arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei **Nadejda Bucur** iar acțiunile întreprinse în scopul citării legale a acesteia în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, de a cerceta probele apărării sau asculta obiecţiile sale şi constatării contravenţiei incriminate au fost insuficiente, în condiţiile în care petiţionara avea dreptul să-şi angajeze un apărător până la adoptarea unei decizii finale de condamnare la o pedeapsă cu amendă şi să îşi prezinte propriile versiuni sau probe.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, mai ales în situaţia în care soluţia a fost adoptată de agentul constatator în situaţia în care făptuitorul respinge acuzaţiile aduse, ce impune că soluţionarea cazului prin aplicarea unei amenzi, a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu au fost desfăşurate nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a Galinei Procopenco, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza ***Ziliberberg împotriva Moldovei*** *(1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum Nadejda Bucur ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi prezentă în această cauză în care ea deja a fost condamnată de agentul constatator, după care este a priori imposibilă deja administrarea unor alte probe şi verificarea altor versiuni, precum celor invocate de făptuitor, or în esenţă, ultima pur şi simplu nu a putut face acest lucru, deoarece nu a fost informată anticipat despre examinarea cauzei sale, care s-a finalizat printr-o decizie de sancţionare.

Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, doar în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera nemijlocit înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural, adică doar dacă înştiinţarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

Instanţa constată că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 382 coroborat cu art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, or instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează iniţial să se asigure de întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului, care ar fi semnat în actul recurat şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

Astfel, instanţa iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului **Nadejda Bucur** la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie

consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, mai ales când inclusiv citaţia expediată de către instanţă pentru examinarea contestației a fost primită de aceasta, astfel, se impune o concluzie că agentul constatator nu a motivat în nici un mod faptul absenţei persoanei la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie.

Mai mult ca atât, conform art. 384 alin. (3) Cod contravențional, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Aşadar, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, prin acţiunile agentului constatator, în lipsa motivelor pentru care s-a recurs la adoptarea acesteia în lipsa făptuitorului, instanţa opinează că legea contravențională a fost aplicată în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de **Nadejda Bucur**, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului/petiționarului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 383, 384, 387 și 448 din Codul, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

Instanţa mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului *egalităţii armelor*, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (*Foucher împotriva Franţei*, § 34; şi *Bulut împotriva Austriei*; *Bobek împotriva Poloniei*, § 56; *Klimentyev împotriva Rusiei*, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că *necomunicarea probelor în adresa apărării* poate aduce atingere egalităţii armelor *(precum şi dreptul la o procedură contradictorie)* (*Kuopila împotriva Finlandei*, § 38, în care apărarea nu *a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei*).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [*Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC)*, § 60].

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiţionarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 382, 384 din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiționar, care

fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate de agentul constatator sau administrate suplimentar în şedinţă de judecată, la cererea părţilor.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că *alte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din același articol coroborat cu prevederile art. 442 și 443 din același cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă*, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

În continuare, potrivit art.461 alin.(2) din Codul contravențional, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că *lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție* afectează *în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată*.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 382, 384, iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) din Codul contravențional, va admite contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025, motiv pentru care va declara nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancţionare incluse, din motivul constatării lipsei unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravențional din aceleaşi motive.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 445 alin. (2), 461 alin. (2), 448 și 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Nadejda Bucur**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025 și deciziei de sancționare, emisă de agentul constatator Eduard Primac în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 350983 din 24.07.2025 și decizia de sancționare, emisă de agentul constatator Eduard Primac în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional, în cauza contravențională pornită în privința **Nadejda Bucur** cu încetarea procesului contravențional din motivul admiterii de agentul constatator a încălcărilor prevăzute de art.443 şi ale altor norme imperative, care afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**